

Mitt i byn, där tre vägar möts, vid busshållplatsen ligger det idylliska postkontoret i Ramsjö utanför Ängelholm.

I lilla idylliska Ramsjö, norr om Ängelholm, har man ett eget solgult postkontor. Antagligen ett av landets minsta, kanske det allra minsta.

Att det kom till, var helt föreståndarinnan Herta Paulssons förtjänst. Hon ställde upp med tomt och erforderliga pengar till bygget. Det hela kvitterades mot ett postfack på livstid!

Men om två år pensioneras Herta Paulsson och då får inte Ramsjö ha sin post kvar längre.

mindre och samtidigt mera idylliskt postkontor än Ramsjös får man nog leta efter. Dessutom kan man utan överdrift säga att posthuset är föreståndarinnan fru Herta Paulssons 'get! Låter det underligt? Vi ska väl berätta bakgrunden till det hela.

För 32 år sedan höll det på att gå så illa att Ramsjöborna skulle bli utan postkontor. Det var lokalfrågan som var den stora stötestenen. Då ställde föreståndarinnan fru Paulsson upp med de 6 000 kronor som behövdes till bygget och löste dessutom tomtfrågan. Det hela kvittade hon med ett postfack på livstid! Och sedan dess ligger det pyttelilla gula posthuset mitt i Ramsjö, där tre vägar möts. Alldeles utanför stannar bussen. Postkontorets öppettider är 8-10.30 och 16-17.30 om vardagarna. Lördagar mellan 8-12.

Postfack i trä

Det var också Herta Paulsson som stod för posthusets inredning. Postfacken är helt i trä. De

öppnas så att säga nerifrån och upp och nyckelhålen sitter upp och ner!

— Många har frågat varför, skrattar Herta Paulsson. En släkting till mig gjorde facken och han menade att de blev bäst så. Men sedan är det många som tyckt att de är ganska dumma.

Dumma eller inte, de 60 facken med sina träluckor och nummerplåtar i metall, är en anslående syn. Mitt i fackfasaden finns ett litet fyrkantigt hål. Det tjänstgör som betjäningsslucka. Och där tittar Herta Paulsson ut.

Innanför finns ett lagom stort rum. Här har fru Paulsson väg-

Mitt i Ramsjö ligger posten Men om två år är kontorets saga all

stämplor och dylikt. Härinne sitter också lantbrevbärskan och sorterar sin post.

Läggs ner

— De första åren hade jag 134 kr i månaden, plus 150 kr per år att använda till hyra, städning osv.

— Jag har ca 50 kunder här

som har box, berättar Herta Paulsson. Men vi betjänar med hjälp av lantbrevbäringen ca 200 st. Sommartid stiger den siffran till ungefär 325. Här bör ju mycket sommargäster. Folk tycker om att ha "sin" post. Vi har ju dessutom lanthandeln kvar, alldeles intill och då passar man på att handla och göra sina postärenden samtidigt. Vi har ju också fått mer att göra här, med nya körkort och dylikt.

Men trots allt, Ramsjö får inte behålla sin lilla poststation så länge till. När Herta Paulsson går i pension, om drygt två år, försvinner den och Ramsjöborna får antingen ta sig till någon av de närliggande orterna som har poststation eller anlita sig av lantbrevbärsaren, när det gäller postärenden.

— Jag har kämpat för att vi ska få ha posten kvar här i Ramsjö, säger Herta Paulsson men det har varit förgäves. Det är tråkigt för vi har en levande bygd här och det vore synd om det skulle ändras.

Men lösenordet i dag tycks ju vara centralisering och det kan nog tyvärr inte Ramsjöborna ändra nå, hur gärna de än vill.

Pojken som just hämtat post vid kontoret i Ramsjö heter Ingvar Johansson. Runt luckan ses postfacken i trä. Alla har nyckelhålen vända nedåt.

EN POSTEPOK ÄR SLUT: RAMSJÖS SAGA ÄR ALL

BÄSTAD (HD) Marsvintern sätter sin stämpel runt Ramsjöstrands lilla poststation. Dimmigt och trist runt minimala posthuset trots dess gula solglada färg. Och trist är att veta att funktionen som bygdens post har slut med månaden mars. Nerläggningens år 1976. Slutet för en postal epok som sträcker sig ner mot året 1918 — det var då Ramsjö-posten blev fast etablerad "i hus". Sen med året 1942 som ytterli-

antbrevbäraren Knut Larsson anländer med dagens ganska minimala ostfördelning för Ramsjöstrands del. Ett par dagar till och Hertha Paulsson bommar ig en för gott.

gare märkesdata: då kom nuvarande posthuset till. Ett av de säkerligen få i vårt land som är "privat" helt och hållet — och därtill byggt för sin funktion. Ty poststationsföreländaren av i dag — fru Hertha Paulsson — håller sig minsann med eget ägande posthus! Ett sött litet sådant med 28 kvadratmeter att klara poststruljansgen på. Och det går bra — fråga bara bygdens folk...

— Vi på landet behöver inga postpalats, menar postens Hertha Paulsson i Ramsjö. Litet och trivsamt har här varit genom åren.

Före nådens år 1918 var det vandrande postgumman från grannbyn Västra Karup som bar posten till denna bygd ytterst på Bjäres halvö. Men en dåtida handlingens man som lärare Malmström såg till att det blev fastare postordning för ramsjöbornas del. — Och då blev det min moster Paulina Söderman som tog posten om hand.

MÖTESPLATS FÖR MANGA

Första posten inrymdes i en byggnad som brann ner (och där nu Liljas fastighet återfinns). Sen blev det moster Paulina som tog över. Och med hus uppe vid nuvarande Sune Larsson-affären. En postreläse som bl. a. intresserade unga systerdottern Hertha. Hennes egna Hermodsbrev kom bevaras den vägen. Sen har det mest bara handlat om post — och att sådan skall cirkulera. För unga Hertha blev det än mera smak för post efter praktik i bl. a. Furulund och Torekov.

Men hembygden lockade och från 30-talets första år har det Ramsjöstrand fått förbli. Mycket växlingsrika år vad posten beträffar. Fru Paulsson har många härliga minnen från de gamla Ramsjö-gubbarnas snacksamhet och livsfilosofi som hörde den dåtida posthämtningen till. Då gav man sig tid. Kontakten med folket var helt enkelt underbar. Och så har den varit genom åren.

Sommarfolket ökar på frekvensen — alla känner sig bekanta med Posters-Hertha. Nog blir det saknad nu när i april kommer och den lilla posten i Ramsjö saga är

all. De 45 hushåll som ännu finns kvar att betjäna får sen finna sig "lagda över" till lantbrevbärare K. Larsson och de på Karups-kanten till kompisen Ove Holm. För fru Hertha blir det pensionsdag. De 65 åren blir klara i augusti men postchefen har så många semesterdagar "på lager" att hon kan sluta i april. Och så får det alltså bli.

Åter en negativ faktor för bygden. Att "läggas ner" är tydligen tidens lösen.

POSTHUS TILL SALU

Hertha Paulsson kan sen annonsera "Posthus till salu" — men inte för att fortsätta som sådant utan förmodligen lär väl husets framtida öde bli som någons sommarbostad. Antingen på plats där det står — mest mitt-i-bygn som tänkas kan. Med busshållplats och ICA-bod trax intill. Att flytta det lilla huset lär väl inte heller vålla större problem — om så skulle önskas. Men då har förstas posten avtågat. Någon salut lär det inte bli. Att "läggas ner" är ingen populär åtgärd — sen får herrarna rationalisera säga vad dom vill.

Fru Hertha har make och villa som väntar på mer "heltid" än under de trettioåra "postår" som klarats av i och med att mars månad går ut. Då går hon också ut från den postala verksamheten. Och från de bibliotekets utlåningstimmor som hon haft vid sidan om postämbetet. Ramsjöstrandsbiblioteket blir husvill. Och postepoken är slut. Hur ska vi egentligen ha det på landet...

— Jag skulle inte trivas någon annan stans, är Post-Hertha Paulsson ord till den bygd vars "postmästare" hon varit nästan sen flicktiden då hon spånt väntade brevet från Hermod...

Hemmabyggt

post-kontor

ska bort

Av ERIC JOHANSSON

■ **RAMSJÖSTRAND:** Ett alldeles eget postkontor? Jodå, det finns i Ramsjöstrand och det är föreståndarinnan fru Herta Paulsson själv som med fullt fog kan hävda att ramsjöbornas postkontor är hennes eget.

Det var nämligen fru Paulsson som för 32 år sedan själv byggde det lilla posthuset mitt i Ramsjö by. Det såg nämligen hotande ut för en nedläggning och då bestämde sig fru Paulsson för att bygga den lokal som Ramsjöposten höll på att stupa på. Och sedan dess ligger det lilla, tjustiga och postgula huset precis mitt i byn. Det kostade henne 6.000 kr och tomten kvittade hon med ett postfack på livstid. Själv inredde hon också postkontoret. Tom fackfasaden fick hon skaffa fram och den skulle förmodligen inta en hedersplats vid ett eventuellt postmuseum.

■ SMÅTT

— Jag hade 134 kr i månaden i lön de första åren och 150 kr årligen i sk expenser, berättar fru Paulsson. Alltså till hyra, städning etc. Och det tog många år innan det beloppet höjdes.

Posten i Ramsjö är pytteliten. Lokalen i synnerhet men ändå har fru Paulsson mest av rent ideella skäl kombinerat posten med biblioteksfilial. En boklåda

på cirka 300 band som då och då skiftas ut.

"Biblioteksstation" är det vanliga namnet på denna förmodligen enda kombinationen av bibliotek och poststation i hela landet. Hämta posten och låna böcker! Eller lämna tillbaka med inbetalning av en postanvisning...

För fru Paulsson var det ett sätt att serva ramsjöborna när hon flyttade in en boklåda. Mellan 800—900 band lånar hon ut per år till totalt ett 60-tal låntagare och eftersom det sker de fyra timmar dagligen då hon har posten öppen är det inget nämnvärt besvär.

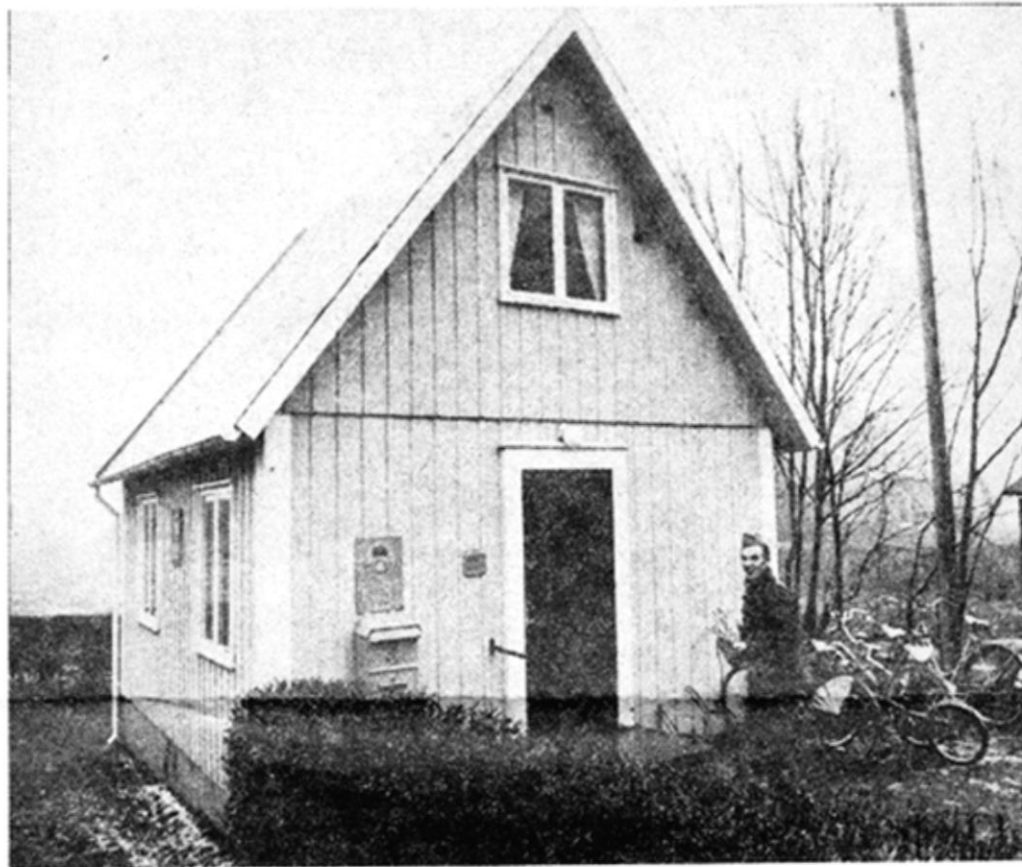
■ UNIKT

Det tyckte kanske också biblioteksstyrelsen till en början. Då hade hon ingen ersättning alls. Sedan var det 300 i några år och från årsskiftet får fru Paulsson 600 kr. Det är nu fjorton år sedan Ramsjö fick den unika kombinationen av post-bibliotek och den består förmodligen till dess att posten försvinner från byn. Och det sker — har postverket sagt — inte förrän fru Paulsson går i pension. Om cirka två år.

■ SORG

Då försvinner både post och bibliotek och ramsjöborna får dubbelsorg. Men det lilla postgula posthuset står kvar. Mitt i byn. Välskött och prydligt. Fru Paulsson kommer förmodligen inte att ha några större problem att bli av med det — om hon nu vill det.

Ramsjöstrand-posten inte minst länge till

Landets minsta poststation, det lilla gula huset i Ramsjöstrand, gör tjänst för sista gången på onsdag som poststation, men har fungerat bra med sina 28 kvm. LANTBREVBARAREN Knut Larsson anländer just med en packe post.

Sveriges minsta poststation, den i Ramsjöstrand, blev 34 år. På onsdag är det sista öppethållandedagen och det lilla pittoreska gula huset vid vägskälet i Ramsjö betjänar då sina sista kunder.

Postmästaren Sven Broman i Ängelholm bekräftar att Ramsjöstrands poststation i egenskap att byggnad uppförd enkom för postens behov, är landets minsta. 28 kvadratmeter är det allt som allt och då finns det dels ett yttre rum där kunderna fått hålla till och ett inre där föreståndare fru Hertha Paulsson som uppförde den lilla stugan just för att posten skulle få inhysa ny expedition där. Idigare var det hennes moster Paulina Söderman som ett stycke därifrån haft postverksamheten i sitt hem och haft hand om arbetet.

Posten i Ramsjö 76 år

Poststationen i Ramsjöstrand har

därför fler år på nacken än de nämnda 34. Redan 1 mars 1920 var premiären.

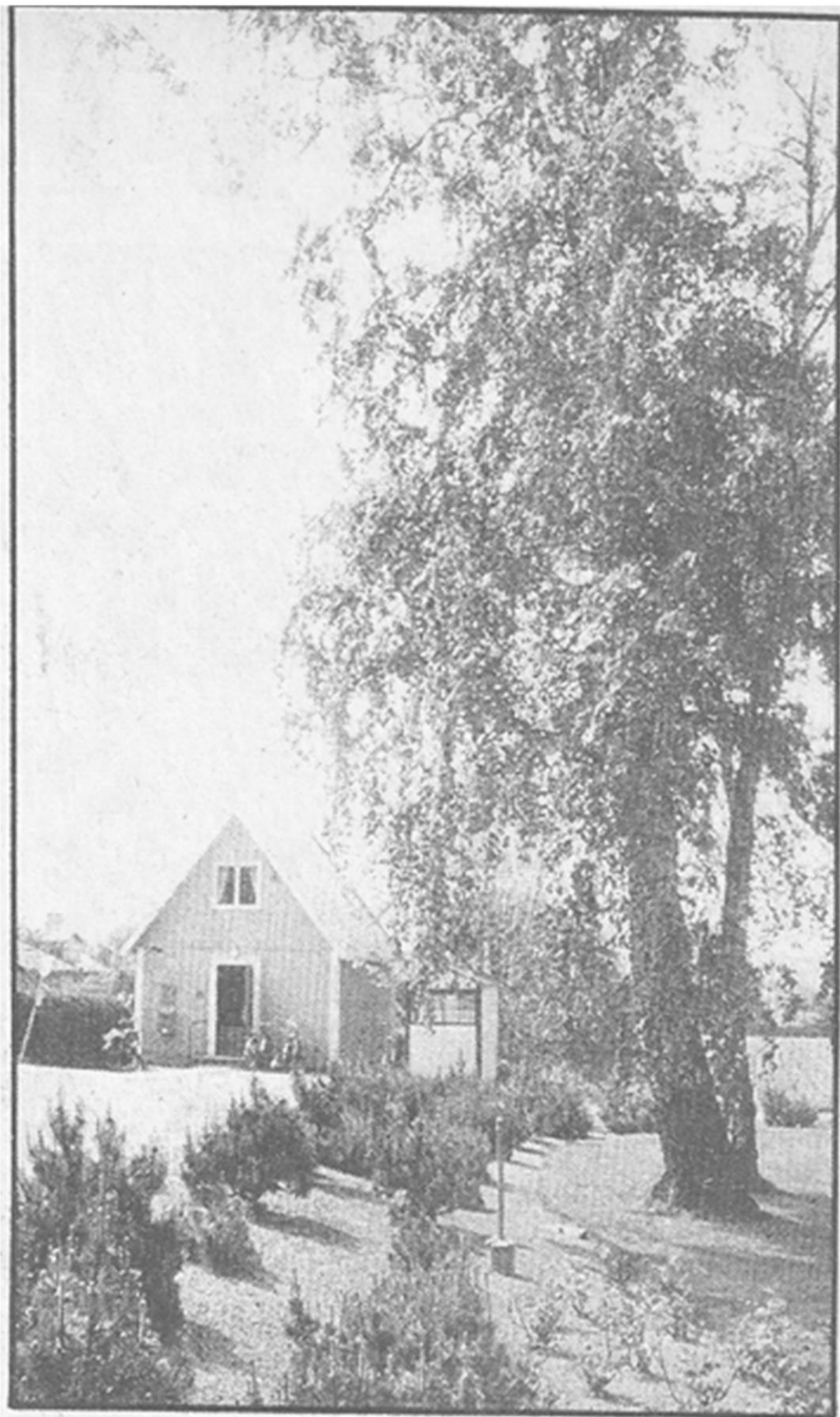
Det blev således 76 år och en månad som Ramsjöborna kunde besöka en egen poststation. Postverket som andra företag har förstas genomfört många rationaliseringar och därmed indragningar och för Bjäres del var det senast 31 oktober i fjol som en ändring gjordes. Då drogs poststationen i Västra Karup helt in och samtidigt inrättades då lantbrevböring med utgång från Båstad, för övrigt inte bara för V. Karup utan också för Torekov och hushållen fördelades mellan de båda lantbrevböringarna som lades in. Torekov fick då också åretruntservice med stadsbrevböring vilket man tidigare bara hade sommardag. Torekovs finns dock kvar som postadress medan V. Karup, liksom nu Ramsjöstrand fr. o. m. torsdag, fick Båstad som postadress.

Stationsföreståndare Hertha Paulsson tog som nämnts det ganska unika initiativet att som privatperson låta bygga ett litet hus enkom för att posten där skulle kunna öppna "egnet".

Innan detta skedde 1942 hade hon tre postår redan bakom sig från Kävlinge och Torekov.

Turistattraktion

I det lilla 28 kvadratmetershuset, som säkert blivit ett av de mest fotograferade turistmotiven i Ramsjö, har kontakten mellan fru Paulsson och postkunderna alla åren skett genom en liten lucka på bara ca 20x30 centimeters storlek, som dessutom öppnas och stänges i stort sett för varje kund. I övrigt är det hel tät vägg mellan de båda utrymmena som när som på en dörr förstas. Trots denna till synes minimala kontaktvägg mellan ortsbör/sommargäster och Hertha Paulsson är det ingen överdrift att påstå att en sådan personlig kontakt, ja bästa vänskapsförhållande och service som funnits mellan parterna, torde knappast någonstans ha överträffats. Man kommer att sakna Ramsjöstrands postkontor och Hertha Paulsson. Sedan må det vara osagt huruvida postservicen i lantbrevböringssystemet är bättre eller sämre. Därom tvistar som bekant de(n) lärde och ortsbör...

● Så här ser det ut, det lilla postkontoret i Ramsjö. Ligger mitt i byn och ser i sig själv ut som en liten postgul brevlåda.

Landets minsta poststation läggs nu ner

På onsdag i nästa vecka är poststationen i Ramsjöstrand inte längre Sveriges minsta. Inte så att postverket har uppfört en poststation mindre än 28 kvm, utan posten i Ramsjöstrand läggs ned. Ramsjöborna har haft en egen poststation i 76 år — men den har inte varit minst hela tiden.

**Föreståndaren
Hertha Paulsson**